

Eleccions autonòmiques 2017, eleccions – trampa

written by Manel Guëll Junkert | 13 de desembre de 2017

A més de ser, les eleccions autonòmiques convocades (unilateralment i il·legítima) per Rajoy, una flagrant contravenció jurídica de l'Estatut (i, per tant, de la seva sacrosanta Constitució), també esdevenen una trampa parada a l'Independentisme. Són il·legítimes perquè el govern espanyol no estava autoritzat en virtut de l'aplicació del 155 per destituir a ningú, molt menys el president de la Generalitat, qui, alhora, és l'única autoritat reconeguda a l'Estatut per a convocar eleccions autonòmiques. Això ja ho sabem (i ho saben, igualment, els que no volen reconèixer-lo), però, també una trampa? Sí, perquè resten vots a la causa independentista.

Bàsicament és així perquè en unes eleccions en format referendista la meitat dels Comuns i una petita part dels socialistes, votarien Sí, però traslladades al format autonòmic, aquests mateixos electors votaran Comuns i PSC, o sigui, No.

Una extrapolació amb les dades de l'1 d'octubre (1-0), li dona com a resultat a un servidor, que en cas de plena i normalitzada participació dels dos blocs, l'independentista i l'unionista, el referèndum l'haguéssim guanyat els primers per un aproximat 56,21%. Això és, conscienciat tot l'electorat, sense prohibicions desmesurades, interferències quan no sabotatges, intimidacions, persecucions judicials, portes rebentades, cops de porra, arrossegament d'àvies, etcètera. He arribat a aquest percentatge, considerant una hipotètica participació del 80% (el 2015 fou del 75%!), i reconstituïnt el vot afirmatiu: als 2.044.038 vots independentistes n'hi he sumat 345.804 que serien els que, amb idèntic percentatge de mobilització (el 49,8%) i de vot afirmatiu (90,18%), haurien proporcionat els 770.000 ciutadans privats del seu dret de vot

per ser comissades les urnes de llurs districtes; també 107.970 dels votants per correu, cas que no se'ls ho impedís i que la seva intenció de vot fos proporcionalment la mateixa. Sumen 2.497.812 vots afirmatius en un cens de 4.443.186 (el 80% del cens electoral absolut, 5.553.983), que són aquest 56,21%. Si prenem per bo un 9,7% de vots en blanc i nuls com el que es va produir l'1-0 (tot i que, almenys el de nuls, hauria de ser més alt), ens trobem que el vot constitucionalista arribaria fins al 34,09%.

D'altra banda, per analitzar les eleccions en format autonòmic ens remuntem a l'últim antecedent, les del 2015, i ens trobem que el bloc independentista (Junts pel Sí i la CUP) se situa bastant per sota del 56%, concretament, en el 47,8% i que, ahora, el bloc unionista (Ciutadans, PP i PSC) supera el 34% calculat hipotèticament i s'instal·la en un còmode 39,11%. La frontissa la constitueixen els Comuns (8,94%), que no volen ser ni carn ni peix, i els milers de vots que van a parar a formacions que, al final, no arriben a un mínim de representació. I és perquè voten un partit i no una idea, i així es difumina la disjuntiva i es diversifica el vot, cosa que sempre afavoreix la part minoritària. El canvi de format penalitza els independentistes i, per tant, els resultats d'aquestes autonòmiques només han de servir per apuntar tendències.

Abandonada, de moment, la via unilateral, bo és recordar que a les autonòmiques de 2015, independentistes i unionistes a banda, es va registrar un 56,74% del vot a favor del referèndum pactat (JxSi, CUP i Comuns). Davant d'un paisatge possibilista durament limitat, l'opció sobiranista implica recuperar pantalles passades i ressituar els objectius més immediats. Replegar-se a escenaris menys bel·ligerants i amb una clara aposta democràtica ha de proporcionar, segur, majors suports i el tan desitjat eixamplament de la base de seguidors.